

gamle Dage, da man gik med sølvbeslagne Merskumspiber; det tog sig pænt ud, og de var heller ikke nær saa farlige som de nymodens Snadder, som enhver nu render med og spreder Ild med rundt omkring, eller de velsignede Cigaretter, som enhver lille Knork nu render med. Pigerne render for Resten ogsaa med dem nu, men der er det heldige, at Pigerne ikke kommer saa meget i Staldene, saa det volder ikke noget videre Bryderi. Vi har, som sagt, givet efter paa det Punkt, man skal jo undertiden være eftergivende for at naa et Resultat.

Jeg gaar saa over til § 20, Skorstensfejer-Paragraffen. Denne Paragraf er blevet forandret ikke saa ganske lidt. Forslaget lyder paa, at Amtmanden kan ansætte og afsætte faste Skorstensfejere. Der skal altsaa være faste Skorstensfejere overalt. Men ved Ændringsforslagene Nr. 24, 25 og 26 er Amtmanden blevet sat ud, og Sogneraadet er kommet ind. Det faar jo endda gaa, men det, der maaske er værre, er, at der er kommet et Ændringsforslag, Nr. 27, hvori der staar, at enhver Ejer har Lov til selv at foretage eller lade foretage Skorstensfejningen. Altsaa Skorstensfejeren er forsvundet eller kan forsvinde paa en hel Del Steder. Flertallet i Udvalget var kun lidt stemt for denne Ændring, men vi er alligevel gaaet med, fordi det blev oplyst for Udvalget, at Skorstensfejning ved faste Skorstensfejere er gaaet stærkt fremad, og man haaber og antager derfor, at denne Bevægelse vil fortsættes. Hertil kommer, at Forslagets Bestemmelser om, at Skorstensfejeren skal foretage Eftersynet, er blevet staaende. Man haaber, at denne Bestemmelse vil virke i samme Retning, saa at Maalet i det væsentlige kan naas uden et Lovbud. Det tidligere Eftersyn er jo blevet kritiseret tidt nok og maaske ogsaa med nogen Grund. Det er ofte blevet sagt, at de Folk, der synede, synede meget mere Kaffeponcher end Skorstene — om det er rigtigt, skal jeg lade være usagt. Vi haaber nu paa, at denne nye Ordning vil vise sig mere nyttig end den gamle og komme til at virke efter sin Hensigt: at blive et virkeligt Eftersyn. Det drejer sig om en Mand, der bliver ansat med det bestemte Formaal for Øje, og som faar sin Løn derfor, og saa haaber vi, han ogsaa maa føle, at han har noget at se efter, og sørge for at faa de værste Fejl rettet.

De Kapitler, jeg hidtil har omtalt, er Kapitel 1 og 2, og Bestemmelserne her er af forebyggende Art. Vi anser det for at

være det vigtigste at forebygge Brande, og der er ingen Tvivl om, at man ad den foreslaaede Vej kan opnaa ikke saa ganske lidt. Det er ofte forfærdende, hvilken Uforsigtighed der vises med Lys, Lygter, Kakkelovne, Elektricitet, Tobaksrygning og mange andre Ting. Vi, der har med det at gøre, kender jo Eksempler nok af den Slags. At Antallet af Uforsigtighedsbrandene stiger stærkt i daarlige Tider, kan ikke undlade at gøre et vist Indtryk, som ikke er særlig opbyggeligt; det viser sig, at $\frac{2}{3}$ af Brandene har deres Aarsag i Uforsigtighed, saaledes at det altsaa er Brande, der kunde og burde være undgaaet, hvis man havde overholdt de givne Regler. Der brænder for ca. 40 Mill. Kr. om Aaret her i Landet, det er jo en ganske artig Selvbeskatning, og det er ikke Penge, som Brandforsikringsselskaberne stikker i Lommen, thi paa Landet har saa at sige alle forsikret i gensidige Selskaber. Og det var jo ikke disse gensidige Brandforsikringsselskaber, der i Krigens Tid og senere lavede de store Fallitter, hvorved saa mange Penge gik til Spilde.

Jeg kommer nu til Kapitel 3, hvor der tales om Brandvæsenet, om Brandredskaber og Vandforsyning. I Lovforslagets § 31 paalægges det ethvert Sogn at anskaffe en transportabel Sprøjte med de fornødne Slanges, og i enhver Brandkreds skal derhos være de fornødne Haandslukningsredskaber, Spande, Økser, Brandhager m. m. Imod dette Forslag er der blevet rejst megen og stærk Modstand, idet man har sagt, at det medfører alt for store Bekostninger. Sprøjterne gør ingen Nytte eller i hvert Fald for ringe Nytte — desværre maa man indrømme, at de tidt kommer for sent, og tidt er der ogsaa for lidt Vand, og sprøjte uden Vand kan man nu en Gang ikke, i hvert Fald ikke med de gammeldags Sprøjter; med moderne Sprøjter kan man jo sprøjte med andre Ting. Dog kan det ikke benægtes, at Sprøjterne mangen Gang har gjort megen Nytte, navnlig ved at have muliggjort at faa Kreaturer ud af de brændende Huse. Naar der alligevel er opnaaet Enighed om at stille Ændringsforslag Nr. 29, hvorved det foreslaas at lade de to første Stykker i § 31 udgaa, saa er det under Hensyn til, at der er ved at vokse en ny Ordning af Brandvæsenet op, baseret paa den saakaldte Ellehammer-Sprøjte og Falcks Zonebrandvæsen. Falcks Zonebrandvæsen har vist sig at være ganske fortræffelig. Det har gjort uhyre stor Nytte mange Steder, ja, endog i en saadan Grad, at Køb-